

organizarea simpozionului în care s-au discutat probleme importante în ce privește evoluția comunităților umane la începutul mileniului I.

Sunt convins că și în viitor Muzeul „Vasile Pârvan” din Bârlad va putea stabili diverse căi pentru noi colaborări între muzeele noastre pe tărâmul promovării patrimoniului extraordinar de valoros pe care le dețin aceste două instituții. Noile colaborări, pe care le preconizăm, vor putea contribui la o mai bună promovare a valorilor naționale de pe cele două maluri ale Prutului.

Prezint sincere mulțumiri colectivului, administrației și personal domnului director Mircea Mamalaucă, pentru colaborare și eforturile depuse pentru participarea Muzeului Național de Istorie a Moldovei la diverse activități inițiate și promovate de Muzeul „Vasile Pârvan” din Bârlad.

Sincere felicitări cu ocazia centenarului fondării Muzeului din Bârlad. Fie ca și în următorul centenar instituția Dvs să poarte cu demnitate numele marelui Vasile Pârvan ! Să aveți parte de îmbogățirea continuă a fondurilor și de modernizarea Muzeului, iar lucrătorii Dvs să înscrie noi și frumoase împliniri în efortul de culturalizare a oamenilor, în special a tinerilor, din această fermecătoare regiune a Țării !

Cu alese urări de bine, în numele colectivului Muzeului Național de Istorie a Moldovei,

director general, dr. hab.,
conferențiar universitar Eugen SAVA

GÂNDURI LA ANIVERSAREA UNUI MUZEU SECULAR

În peisajul cultural al unui oraș precum Bârladul, cu valoroase tradiții și cu afirmări prezente pe măsura trecutului deja intrat în cartea de aur a civilizației românești, instituția muzeului nu putea să lipsească, ba chiar trebuia să devină – și a devenit – un punct de referință pentru spiritualitatea acestei zone.

Muzeul bârlădean, care nu întâmplător poartă numele marelui fondator al arheologiei românești moderne, a acumulat treptat nu numai anii unei vârste seculare, ci și prestigiul bine meritat, cuvenit unei asemenea vârste, numărându-se astăzi printre instituțiile de profil apreciate la nivel național.

Născut cam în același timp cu muzeele din Iași și Fălticeni, din inițiativa unor inimoși cărturari locali, în orașul de referință al zonei tutovene, din necesitatea de a conserva și studia bogatele vestigii ale naturii, istoriei, etnografiei și artei ținutului înconjurător, Muzeul Bârladului a continuat să-și îndeplinească această menire, chiar și după reorganizările administrative care au dus la dispariția județului Tutova. În mod inspirat, diriguitorii acestei instituții muzeale, începând să editeze, în urmă cu câțiva ani înainte de momentul aniversar de astăzi, o revistă proprie – adevărată carte de vizită a preocupărilor de cercetare existente aici – au optat pentru un nume („Acta Musei Tutovensis”) care trimite direct la rosturile perene ale Muzeului bârlădean în hinterlandul său natural.

Încă din anii facultății am avut ocazia, ca student practicant pe șantierul de la Cucuteni, să cunosc și să lucrez alături de doi împătimiți ai arheologiei din Muzeul de la Bârlad – regretatul Vasile Palade (fost director al Muzeului) și Eugenia Popușoi, aflată atunci la începuturile carierei. Muzeul din Bârlad se implicase atunci, la începutul deceniului al șaptelea, în eforturile de reluare a cercetărilor în celebra stațiune preistorică, inițiate de cel care a fost mentorul arheologiei din Moldova, Profesorul Mircea Petrescu-Dîmbovița. Prin voia destinului, pașii m-au mai adus de câteva ori în muzeul bârlădean, nu doar ca vizitator, ci pentru a studia valoroasele materiale existente aici, cu atât mai mult cu cât cercetam, în cadrul doctoratului, ca și Eugenia Popușoi, aceeași perioadă de început a vieții neolitice în Moldova, iar cercetările Domniei Sale de la Trestiana erau esențiale pentru înțelegerea problemei. De altfel, după ani și ani de muncă pe teren, în laborator și la documentare, Domnia Sa a avut satisfacția să vadă tipărită, sub auspiciile Muzeului, monografia acestui important sit arheologic. Aceeași împlinire monografică – din păcate postumă pentru autorul ei, Vasile Palade – a avut-o și marea stațiune de la Valea Seacă, devenită emblematică pentru cercetarea civilizației daco-romane de la est de Carpați.

De fiecare dată când reveneam la Muzeul din Bârlad aveam surpriza să găsesc noi și noi exponate, din diverse domenii, provenite fie din propriile cercetări, fie din donațiile și achizițiile de o deosebită valoare, obținute cu bani puțini, dar cu suflet mare. Au știut muzeograful Bârladului cum să-și apropie o seamă de distinși cărturari, fii ai Bârladului și totodată pasionați colecționari, care au consimțit să doneze o mare parte din valorile pe care le-au acumulat de-a lungul anilor, astfel că, în momentul de față, instituția se poate mândri cu un adevărat tezaur de artă universală, numărând piese pe care orice mare muzeu din lume și-ar dori să le aibă.

Și a mai știut Muzeul bârlădean să-și facă simțită mereu prezența în viața culturală și științifică a urbei, atrăgând tineri pasionați de cunoaștere, unii dintre ei devenind membri ai instituției sau colaboratori externi ai acesteia. Mi-a făcut o deosebită plăcere să întâlnesc printre aceștia, mai întâi pe câțiva dintre foștii mei colegi și apoi, o dată cu trecerea anilor, o seamă de foști studenți, stabiliți acum la Bârlad.

În ultimii ani, Muzeul Bârladului a devenit, de asemenea, prin sesiunile tematice pe care le organizează, un punct de atracție pentru cercetători din diferite centre academice din țară și din Republica Moldova, tocmai datorită elevatelor dezbateri prilejuite de aceste reuniuni științifice, cu atât mai mult cu cât acestea sunt materializate prin publicarea promptă, în Anuarul Muzeului.

Cei o sută de ani de existență găsesc Muzeul Tutovei în plină efervescentă, cu o față întinerită în ceea ce privește spațiul expozițional și cu numeroase proiecte de anvergură, la nivelul cerințelor actuale din domeniul muzeologiei și al cercetării științifice. La ceas aniversar, nu putem să urăm Muzeului „Vasile Pârvan” din Bârlad decât cunoscutul îndemn eminescian: „La trecutu-ți mare, mare viitor!”

Prof. univ. emeritus dr. Nicolae URSULESCU,
Facultatea de Istorie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași

MUZEUL – ÎNTÂLNIRE CU NOI ÎNȘINE...

În pridvorul de creativitate al Moldovei, Bârladul s-a definit prin valorile pe care le-a înscris în patrimoniul românesc și nu numai, semn de vitalitate stenică și deschidere către toate orizonturile spiritului proteic. Este suficient să calci pragul Muzeului de Artă bârlădean spre a înțelege că aceste locuri au harul împlinirii prin ceea ce numim generic creație. Ceremonia deschiderii acestui veritabil sanctuar al muzelor a avut dimensiunea valorică a unui eveniment național, patrimoniul de la Bârlad fiind reprezentativ pentru creativitatea românească în ansamblu.

Un popas în acest sanctuar are semnificația unei inițieri, o bucurie ce generează un sentiment stenic. Este suficient să evocăm faptul că N. N. Tonitza este produsul minunat al acestui loc, urmat în timp de alți confrăți, precum Marcel Guguianu sau Corneliu Vasilescu, artiști care au adus arta românească pe toate meridianele. Muzeul „Guguianu”, de pildă, celelalte muzee ale locului impun remarca potrivit căreia aici, la Bârlad, te poți întâlni cu arta de mare valoare.

Salut Centenarul acestei prestigioase instituții, cu sentimentul că oamenii locului vor percepe Muzeul din Bârlad ca pe un semn de identitate și valoare românească. Slujitorii de ieri și de astăzi ai acestui spațiu au avut și continuă să aibă respectul pentru valorile locului care, cu siguranță, vor trece din timp în durată...

Valentin CIUCĂ,
critic de artă, Iași